

[Alice Faber]

Til § 7 om anmeldelse vil jeg gerne sige følgende: vi ønsker ud over anmeldelsespligt også en godkendelse; det handler jo også om forskning og anvendelse uden for offentlig regie. Dette vil jeg sætte i forhold til straffebestemmelserne. Vi går almindeligvis ikke ind for hårde straffe, men hvis en privat virksomhed laver genmanipulerede fostre – noget, vi alle tager kraftigt afstand fra – kan den straffes med bøde eller hæfte. Det vil efter vore begreber være en langt alvorligere forbrydelse end at forgribe sig på den private ejendomsret. Mangler der ikke også noget i disse straffebestemmelser?

Vi kan tilslutte os socialdemokratiets forslag i henseende til kommissoriet, der er betydelig bredere og bedre end kommissoriet i regeringens forslag. Her erkender man, at det handler om mere end biologisk-medicinske indfaldsvinkler ved den foreslåede sammensætning af kommissionen. Derudover er der her tale om en åbenhed, som vi er meget glade for.

Vi vil i udvalget arbejde på at få det bedste med fra begge forslag. Vi er ligeglade med, hvad man kalder organet, men vi ser gerne, at der bliver ligelig repræsentation af mænd og kvinder.

Aase Olesen (RV):

Da vi behandler de to forslag under ét, vil jeg tillade mig først at sige ganske kort, at vi i lighed med sidste år afviser socialdemokratiets forslag om nedsættelse af en kommission med den begrundelse, at vi ikke ønsker, at man skal gå ind i langvarigt kommissionsarbejde og derefter sigte på en afslutning af det i 1989, men mener, at der er behov for et etisk råd, som løbende kan følge udviklingen, og hvor man med det samme kan få fastlagt nogle overordnede retningslinjer, sådan som ministeren har forsøgt at skitsere i sit lovforslag nr. L 91.

Men vi finder det da positivt, at man i socialdemokratiets forslag har forsøgt at formulere et bredere spektrum af medlemmer, og vi ser også meget gerne, at man på et eller andet tidspunkt kan nå til enighed, således at man kan få tilgodeset nogle af intentionerne i socialdemokratiets forslag. Jeg tillader mig at gå ud fra, at socialdemokratiet ikke har fremsat dette forslag for at trække sagen i langdrag.

Dernæst vil jeg vende mig til indenrigsministerens forslag om nedsættelse af et etisk råd og regulering af visse bio-medicinske forsøg og her henvise til de meldinger, jeg på det radikale venstres vegne gav under den debat, vi havde i marts måned om de rent principielle spørgsmål på det medicinsk-biologiske område.

Inden jeg mere detaljeret beskæftiger mig med selve problemet med hensyn til nedsættelsen af et råd, er jeg nødt til at sige, at § 1, som den er formuleret i lovforslaget, vil volde meget store vanskeligheder i det radikale venstre. Det sidste punktum, hvor der står, at rådet i sit virke skal bygge på den forudsætning, at menneskeligt liv tager sin begyndelse på befrugtningstidspunktet, mener vi vil rejse hele abortdebatten på en måde, ingen kan være tjent med i denne forbindelse, og dertil kommer, at jeg ikke kan se, hvordan denne § 1 harmonerer med § 3. Jeg forstår egentlig slet ikke, hvordan ministeren har fået disse to ting kogt sammen i samme lovforslag, for skulle man rette sig efter § 1, kan man jo ikke tillade det, der foregår i § 3, stk. 2, sådan som jeg læser det i hvert fald. Men hvis denne opfattelse ikke er rigtig, må ministeren forklare, hvori fejltagelsen består.

Så er der spørgsmålet om selve rådet. For det første vil jeg sige, at vi sagde sidste forår, at oprettelsen af et etisk råd måtte ses i sammenhæng med de regionale etiske komiteer. Vi mente og sagde dengang, at det var vigtigt at få dem lovfæstet, få regler om valg til dem og få klarlagt, hvad der er deres kompetence, og de er selvfølgelig nævnt allerede i lovforslagets § 1, men jeg mener ikke, det er en tilstrækkelig lovfæstelse af dem.

For det første står der jo ikke noget om, hvordan disse komiteer skal vælges, og det må dog være ret afgørende; når man senere skal vælge fire medlemmer ud fra de videnskabetiske komiteer, kan det jo ikke være ligegyldigt, hvem man har fået ind, og hvordan de er blevet valgt ind i de regionale komiteer. Man har faktisk ikke nogen som helst garanti for, at det ikke er fire læger. Nu ved jeg godt, at det ikke er læger, men der sidder faktisk folk, der arbejder inden for sundhedsvæsenet, i de komiteer, som er politisk valgt, og det vil sige, at hvis partierne i amterne har lyst til at sætte læger ind i de regionale komiteer, kan de optræde igen her i det etiske råd.